

Opmandskendelse

i faglig voldgiftssag FV 2015.0200

Blik- og Rørarbejderforbundet i Danmark

for A

(advokat Kim Bøg Brandt)

mod

TEKNIQ

for HRH Ventilation ApS

(konsulent Hjalte Ankjær)

Afsagt den 13. april 2016.

Tvisten

Spørgsmålet i sagen er, om ændringen betyder, at arbejdsgiverens pligt under VVS-overenskomsten til at betale løn i 6 uger ved tilskadekomst (pkt. 12) eller øvrig sygdom (pkt. 11), nu skal forstås således, at lønnen i 6 uger ikke inkluderer feriepenge af første fraværsdag.

Påstande

Klager har nedlagt påstand om, at indklagede skal anerkende, at der også fra første sygedag skal betales feriepenge af løn under sygdom ydet efter VVS-overenskomsten.

Indklagede har påstået frifindelse.

Sagens behandling

Parterne er enige om, at sagen, der tager sit udgangspunkt i en konkret tvist, behandles på skriftligt grundlag med højesteretsdommer Jon Stokholm som opmand. Parterne er enige om, at tvisten påkendes af opmanden uden deltagelse af sidedommere.

Retsgrundlaget

VVS-overenskomsten 2014-2017 indeholder i pkt. 11 og 12 blandt andet følgende bestemmelser:

”Punkt 11 - Sygdom

Stk. 1: Under rettidig anmeldt og dokumenteret sygdom yder arbejdsgiveren i indtil 6 uger en betaling til medarbejdere med mindst 2 mdrs. anciennitet.

Stk. 2: Definition af timeløn under sygdom

For timelønnede betales en løn svarende til det indtægtstab den pågældende har lidt ved normalt produktivt arbejde. Timelønnen under sygdom er for akkordsvende den i virksomheden gældende timeløn. Hvor en sådan ikke er aftalt, betales den i akkordaftalesedlens pkt. 6 aftalte á conto løn. Dog indregnes ikke smudstillæg, tillæg ved skiftende arbejdssteder og tillæg ved rejsearbejde. Lønnen under sygdom indeholder den ved lovgivningen fastsatte maksimale dagpengesats.

Stk. 3: Tilbagefald på grund af samme sygdom

Ved tilbagefald på grund af samme sygdom inden for 14 kalenderdage fra og med første arbejdsdag efter den foregående fraværperiodes udløb, regnes arbejdsgiverens betalingsperiode fra første fraværsgang i den første fraværperiode.

Stk. 4: Sygedagpengerefusion

Retten til betaling stopper, såfremt sygedagpengerefusionen fra kommunen ophører og dette skyldes medarbejderens forsømmelse af de pligter, der følger af sygedagpengeloven.

I de tilfælde, hvor virksomheden allerede har udbetalt sygeløn/sygedagpenge til medarbejderen, kan virksomheden for perioden forud for ophøret alene modregne et beløb svarende til den tabte sygedagpengerefusion i medarbejderens løn. Dette kan dog ikke finde sted, hvis tabet af refusion skyldes virksomhedens for sene indsendelse af refusionsblanketten.

Når medarbejderen har underskrevet og afleveret refusionsblanket for sygedagpenge til virksomheden, er virksomheden ansvarlig for indsendelse til kommunen.

Stk. 5: Ferie- og søgnehelligdagsgodtgørelse under sygdom
Der beregnes ferie- og søgnehelligdagsgodtgørelse under fravær på grund af sygdom, hvis medarbejderen før sygdommens indtrædelse har mindst 12 mdrs. beskæftigelse i virksomheden. Heri medregnes tidligere beskæftigelse inden for de sidste 24 mdr.

...

Stk. 9: Kronisk syge
Personer, der har indgået en godkendt aftale i henhold til dagpengelovens § 56 (kronisk syge), er undtaget fra sygelønsordningen og modtager derfor kun den aktuelle sygedagpengesats for så vidt angår den sygdom aftalen vedrører.

Punkt 12 - Tilskadekomst og erhvervsbetinget sygdom

Stk. 1: Løn ved tilskadekomst og erhvervsbetinget sygdom
Ved tilskadekomst under arbejdet, herunder erhvervsbetinget sygdom, der åbenbart skyldes arbejde for den pågældende virksomhed, betaler arbejdsgiveren løn indtil 6 uger. Det er dog en forudsætning, at medarbejderen genoptager arbejdet, hvis lægen har tilladt det.
For timelønnede betales en løn svarende til det indtægtstab den pågældende har lidt ved normalt produktivt arbejde.
Timelønnen er forakkordsvende den i virksomheden gældende timeløn. Hvor en sådan ikke er aftalt, betales den i akkordaftalesedlens pkt. 6 aftalte á conto løn.
Dog indregnes ikke smudstillæg, tillæg ved skiftende arbejdstider og tillæg ved rejsearbejde.
Lønnen under sygdom indeholder den ved lovgivningen fastsatte maksimale dagpengesats."

Som bilag 1 til VVS-overenskomsten 2014-2017 er optrykt ferieloven (Lovbekendtgørelse nr. 202 af 22. februar 2013), herunder § 25 i følgende affattelse:

" § 25. Hvis en lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, har fravær af mere end 3 arbejdsdages varighed på grund af enten sygdom eller tilskadekomst i virksomheden, betaler arbejdsgiveren fra første fraværsdag sygeferiegodtgørelse med 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis en lønmodtager, der er omfattet af stk. 1, har ret til feriegodtgørelse af andre ydelser under sygdom, udgør sygeferiegodtgørelsen forskellen mellem sygeferiegodtgørelsen efter stk. 1 og feriegodtgørelsen af andre ydelser.

Stk. 3. Ret til sygeferiegodtgørelse under fravær på grund af sygdom er betinget af, at lønmodtageren forud for sygdommen har haft mindst 12 måneders sammenhængende

ansættelse hos arbejdsgiveren. Dog medregnes tidligere ansættelse hos samme arbejdsgiver inden for de sidste 24 måneder, hvis fratrædelse ikke skyldtes lønmodtagerens egne forhold.

Stk. 4. Sygeferiegodtgørelsen skal højst betales for 4 måneder inden for et kalenderår. Sygeferiegodtgørelse på grund af samme sygdom eller tilskadekomst betales dog højst for 4 måneder i alt.

Stk. 5. Arbejdsgiveren kan kræve, at en lønmodtager dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom eller tilskadekomst i virksomheden."

Efter overenskomstfornyelsen fremsatte beskæftigelsesministeren forslag om ændring af ferieloven. Ferielovens hidtil gældende krav om forudgående 12 måneders anciennitet som forudsætning for feriepenge og periodebegrænsning på 4 måneder blev fjernet, og der blev indført en "karensdag", således at betaling af sygeferiepenge blev pålagt fra anden sygedag. Herefter fik ferielovens § 25 følgende ordlyd:

"En lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, og som har fravær på grund af sygdom, optjener sygeferiegodtgørelse fra anden sygefraværsdag under hver periode med sygefravær, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Sygeferiegodtgørelsen udgør 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet. For en lønmodtager, der har ret til delvis løn under sygdom, udgør sygeferiegodtgørelsen forskellen mellem sygeferiegodtgørelsen efter 1. pkt. og feriegodtgørelsen af den delvise løn.

Stk. 3. En lønmodtager, som har været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, har uanset stk. 1 ret til sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværsdag, hvis lønmodtageren har haft mere end 52 perioder i optjeningsåret med sygefravær. Har lønmodtageren ikke været ansat i hele optjeningsåret hos samme arbejdsgiver, optjener lønmodtageren ret til ferie med sygeferiegodtgørelse fra første sygefraværsdag efter et forholdsmæssigt færre antal perioder med sygefravær."

Parternes argumentation

Klageren har gjort gældende, at VVS-overenskomsten medfører ret til fuld løn under sygdom, hvorfor karensdagen i ferielovens § 25, stk. 1, ikke er gældende. Ferielovsændringen tilsigtede ikke at ændre på bestående overenskomstrettheder, der ligger ud over ferieloven, og der er efter ferielovsændringen ikke noget til hinder for, at en lønmodtager stilles bedre ved individuel eller kollektiv aftale.

Indklagede har gjort gældende, at den betaling, som ydes under VVS-overenskomstens pkt. 11 og pkt. 12, ikke er "fuld løn" i henhold til bestemmelsen i ferielovens § 25. Bestemmelserne blev indført i VVS-overenskomsten i 1995 på baggrund af, at der i 1993 var indført bestemmelser om sygeløn i andre overenskomster. På forskellige overenskomstområder er valgt forskellige definitioner og beregningsmetoder til opgørelse af sygelønnen, men fælles for sygelønsbestemmelserne på timelønsområdet er, at de alle bygger på forudsætningen om, at der er tale om en tillægsbetaling til den hver tid gældende sygedagpengesats. VVS-overenskomstens sygelønsbestemmelser medfører således, at karensdagen i den nugældende ferielovs § 25 er gældende.

Opmandens begrundelse og resultat

Opmanden er opmærksom på, at sygelønnen i VVS-overenskomstens pkt. 12, stk. 1, omtales som "løn". Sygelønnen betegnes imidlertid i pkt. 11, stk. 1, som "betaling". I pkt. 11 er denne "betaling" begrænset i en periode af 6 uger og gælder kun for medarbejdere med mindst 2 måneders anciennitet. For akkordsvende er ifølge § 11, stk. 2, betalingen begrænset til den i virksomheden gældende timeløn. Betalingen er i henhold til § 11, stk. 4, tilknyttet sygedagpengerefusionen fra kommunen.

Under disse omstændigheder finder opmanden, at den sygeløn, der er defineret i VVS-overenskomstens pkt. 11 og 12, ikke kan anses for "fuld løn under sygdom" under bestemmelsen i ferielovens § 25. Lønmodtagere, som er ansat under VVS-overenskomsten, og som har fravær på grund af sygdom eller tilskadekomst, optjener derfor kun sygeferiegodtgørelse fra 2. sygefraværsdag.

Indklagedes påstand tages derfor til følge.

Thi bestemmes:

Indklagede frifindes.

Hver part bærer sine omkostninger i forbindelse med voldgiftssagen, og betaler opmandens honorar med halvdelen hver.

Sagen sluttet.

Jon Stokholm